

בש"פ 2924/21 - דוד אברמוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2924/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: דוד אברמוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט ר' וינוגרד) בעמ"ת
47200-04-21 מיום 22.4.2021

בשם המבקש: עו"ד ניר ליסטר

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

1. נגד המבקש הוגש ביום 26.3.2021 כתב אישום שמייחס לו 8 אישומים של סחר בסם מסוג קנבוס ואישום אחד של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בד בבד עם כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 21.4.2021 הסכים בא כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה למעשים המיוחסים למבקש וביקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר וזאת בין היתר בשים לב להיעדר עבר פלילי ולחלקו המשני בשרשרת הפצת הסם. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' ביאלין) הורה על קבלת תסקיר שירות מבחן בטרם בחינה סופית של חלופת מעצר בעניינו של המבקש. בית המשפט הוסיף כי נוכח העבירות שמיוחסות למבקש, שחרורו הוא החריג לכלל. זאת, בפרט מאחר שהעבירות בוצעו לכאורה עקב חוב כלכלי, ומאחר שבת הזוג שלו – שהוצעה כמפקחת והובאה לפני בית המשפט – לא ידעה להסביר את מעשיו, הגם שאלה נמשכו לכאורה על פני תקופה. מטעמים אלה מצא בית המשפט להורות על קבלת הערכת מסוכנות מגורם מקצועי, וקבע שהתסקיר יוגש עד ליום 19.5.2021 ושדיון בעניינו של המבקש יתקיים ביום 20.5.2021. מיד לאחר מתן ההחלטה ביקש בא כוח המבקש כי יתר הערבים שהגיעו לבית המשפט יעידו, וכי שירות המבחן יגיש את התסקיר במועד מוקדם יותר. בית המשפט דחה את הבקשות.

2. המבקש ערר על החלטת בית משפט השלום ובו ביום דחה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' יונגורד) את הערר על הסף. בית המשפט עמד על כך שמדובר ב"ערר ביניים" שאליו יידרש בית המשפט רק בהתקיים נסיבות מיוחדות שמצדיקות זאת. עם זאת, נדרש בית המשפט גם לגוף העניין ומצא שלא נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום להזמין תסקיר. בית המשפט הדגיש כי מדובר במי שכתב האישום מייחס לו אישומים של סחר בסם, ושחרורם של סוחרי סמים הוא חריג לכלל. משכך, נקבע, ההחלטה שלפיה יוזמן תסקיר מעצר בעניינו של המבקש אינה מהסוג שבית המשפט שלערעור יטה להתערב בה. מספר ימים מאוחר יותר הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי "בקשה לקביעת דיון ושמיעת הצדדים בערר", בהתבסס על הוראת סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בקשה זו נדחתה ביום 25.4.2021.
3. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה טוען המבקש כי נמנע ממנו יומו בבית המשפט וזאת מאחר שהערר שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה בהחלטת "פתקית", מבלי שהתקיים דיון במעמד הצדדים. לגופם של דברים, טוען המבקש כי היה ראוי בנסיבות העניין שבית משפט השלום "יתהה באופן מדוקדק על קנקנם של [ה]מפקחים". לטענת המבקש, השארתו במעצר עד לקבלת תסקיר היא אינה מידתית.
4. התבקשה תשובה. המשיבה טוענת כי המקרה דנן לא מקים עילה למתן רשות לערור. כנטען, הבקשה דנן מכוונת אך ורק למתן רשות לערור משיקולי צדק, אך לא נגרם למבקש עוול ולא מתקיימות נסיבות שמצדיקות דיון בבקשה זו ב"גלגול שלישי". לטענת המשיבה, על פי הפסיקה הקיימת, לבית המשפט מסור שיקול דעת אם לדון בערר מהסוג שהגיש המבקש או להמתין להחלטה הסופית של הערכאה הדיונית. במקרה דנן, טוענת המשיבה, צדק בית המשפט המחוזי כאשר קבע שיש ליתן לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. לגופם של דברים מציינת המשיבה כי למבקש מיוחסות עבירות סחר והפצת סמים, והכלל בעבירות מעין אלו הוא מעצר עד לתום ההליכים. משאלה הם פני הדברים, נטען, לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי.
5. לאחר שעיינתי בבקשה, בצרפותיה ובתשובת המשיבה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בערר שעניינו מעצר תינתן אם המקרה מעורר שאלה עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים או בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 2714/21 רצון נ' מדינת ישראל, פסקה 4(26.4.2021); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7(17.4.2011)). לא ראיתי ליתן רשות לערור במקרה דנן. כאמור לעיל, בית המשפט המחוזי דחה את ערר המבקש על הסף, אך הבהיר כי אף לגופה, אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום בעניינו של המבקש. עיינתי בהחלטת בית משפט השלום, בטענות המבקש בערר שהגיש לבית המשפט המחוזי, כמו גם בטענותיו לפניי ואיני סבור כי יש להתערב בהחלטת בית המשפט השלום. כאמור, בית המשפט שמע תחילה את בת הזוג של המבקש (שהוצעה כמפקחת), אך בסופו של דבר מצא להורות על קבלת תסקיר שיעריך את המסוכנות שמשקפת מן המבקש ולא להורות על שחרורו לחלופה כבר באותו דיון. קביעה זו נשענה על 4 טעמים: העבירות שיוחסו למבקש הן עבירות סחר מרובות ובמקרה זה הכלל הוא מעצר מאחורי סורג ובריח; המבקש ביצע לכאורה את העבירות שמיוחסות לו כשברקע חוב כספי; בת הזוג של המבקש שהוצעה כמפקחת לא ידעה להסביר את המעשים שמיוחסים למבקש, חרף משכם הלכאורי; והעדרו של הסבר לפער בין העבר הפלילי הנקי של המבקש לבין העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. איני סבור כי נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום לבקש תסקיר משירות המבחן ולקבוע כי רק לאחר קבלת תסקיר כאמור תינתן החלטתו הסופית בעניין מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. זאת ועוד, בהתאם להחלטת בית משפט השלום, התסקיר בעניינו של המבקש עתיד להיות מוגש בעוד כשבועיים ואף מטעם זה איני רואה לקבל את בקשת הרשות לערור ולהורות על השבת הדין לבית המשפט המחוזי.

6. משאלה הם פני הדברים, לא ראיתי להידרש לטענת המבקש שלפיה היה על בית המשפט המחוזי לקיים דיון במעמד הצדדים לפני הכרעה בערר (ראו, באופן כללי באשר ל"ערר ביניים", בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל, פסקאות 5-4 (15.6.2015); בש"פ 478/12 אל עאסם נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-13 (23.1.2012); בכל הנוגע לדחיית "ערר ביניים" מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים, ראו: בש"פ 2383/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.4.2019); בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (20.1.2019); בש"פ 6476/17 יוסף נ' מדינת ישראל (20.8.2017); בש"פ 6468/16 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2016)).

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ב באייר התשפ"א (4.5.2021).

ש ו פ ט